

Datum	Dnr	Mottagare
2018-04-12	1478-18	Enligt sändlista
Handläggare	Direkt	
Jens Persson	010-698 62 44	
Avdelning för fiskförvaltning/Enheten för fiskereglering		
jens.persson@havochvatten.se		

Remiss gällande ändring av Fiskeriverkets föreskrifter (FIFS 2004:36) om fiske i Skagerrak, Kattegatt och Östersjön avseende förbudsperiod för fiske efter ål i havet.

Hantering

Havs- och vattenmyndigheten önskar ta del av era synpunkter avseende det nu aktuella remitterade förslaget till föreskrifter och konsekvensutredning. Förslaget gäller ändring av bilaga 10 om fiske efter ål med stöd av särskilt tillstånd i Fiskeriverkets föreskrifter (FIFS 2004:36) om fiske i Skagerrak, Kattegatt och Östersjön.

Förslaget föreslås träda i kraft den 31 maj 2018

Remissvar ska ha inkommit till Havs- och vattenmyndigheten senast den 4 maj 2018

Havs- och vattenmyndigheten ser helst att svaret skickas med e-post till havochvatten@havochvatten.se i wordformat. Ange ärendets diarienummer i e-postmeddelandets ärendemening.

Eventuella frågor om förslaget kan ställas till Jens Persson och Martin Karlsson.

Jens Persson, e-post: jens.persson@havochvatten.se, tel. 010-698 62 44
Martin Karlsson, e-post: martin.karlsson@havochvatten.se, tel. 010-698 62 42

Denna remiss har beslutats av avdelningschefen Ingemar Berglund efter föredragning av utredaren Jens Persson. I den slutliga handläggningen av ärendet har även deltagit enhetscheferna Inger Dahlgren och Patrik Persson, verksjuristen Åsa Häggström, utredarna Martin Rydgren, Gry Sagebakken och Martin Karlsson samt handläggarna David Bennsten och Linda Roswall.

Ingemar Berglund

Jens Persson

Bakgrund och syfte

Beståndsutveckling och förvaltning

Beståndet av europeisk ål (*Anguilla anguilla*) har minskat kraftigt och arten är idag klassad som akut hotad av IUCN (International Union for Conservation of Nature) samt listad under Apendix II i CITES (Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora). Från 1970-talet och 30 år framåt minskade mängden invandrande glasål med i genomsnitt 15 % per år. Under 2017 var invandringen av glasål till Nordsjön 1,6 % och till övriga Europa 8,7 % jämfört med 70-talets nivå. Samma år var mängden ung gulål 24 % jämfört med 70-talets nivå.

År 2007 antogs rådets förordning (EG) nr 1100/2007 av den 18 september 2007 om åtgärder för återhämtning av beståndet av europeisk ål. Förordningen formulerar ett långsiktigt gemensamt mål om att minst 40 % av mängden blankål som skulle producerats i ett av människan opåverkat bestånd med stor sannolikhet ska kunna ta sig ut i havet. När man idag talar om ett av människan opåverkat bestånd använder man oftast den genomsnittliga produktionen på 70-talet som referensnivå, det vill säga åren innan beståndets huvudsakliga nedgång började. Förordningen ställer krav på varje enskild medlemsstat att upprätta nationella förvaltningsplaner vars syfte ska vara att nå målet om 40 % blankålsutvandring på lång sikt. Varje förvaltningsplan ska innehålla åtgärder för att uppnå, övervaka och kontrollera uppsatt mål men val av åtgärder får fastställas utifrån lokala och regionala omständigheter.

Med tre års intervall ska varje medlemsland rapportera en utvärdering till EU kommissionen som beskriver vilken effekt genomförda åtgärder har haft. Av rapporteringen ska särskilt framgå 1) andel biomassa av blankål som lämnar medlemsstatens territorium under sin vandring för att leka i förhållande till målnivån, 2) årlig nivå för fiskeansträngningen samt genomförd minskning, 3) nivå för dödlighet förorsakad av faktorer utanför fisket samt genomförd minskning och 4) mängden ål kortare än 12 cm som fångats samt andelen av denna som använts för olika ändamål. Sedan förordningen antogs har två treårsrapporter genomförts, dels 2012 och dels 2015. En ny treårsrapport ska lämnas till kommissionen senast den 30 juni 2018. Efter 2012 års utvärdering var kommissionen ålagd att senast 2013 lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet med en statistisk och vetenskaplig utvärdering av vilka resultat som uppnåtts genom förvaltningsplanerna för ål. Mot bakgrund av denna utvärdering skulle kommissionen samtidigt föreslå lämpliga åtgärder som med hög sannolikhet gör att beståndet av europeisk ål återhämtar sig. Därutöver skulle rådet med kvalificerad majoritet besluta om alternativa åtgärder för att uppnå målnivån för utvandring.

Sveriges förvaltningsplan för ål

Sveriges förvaltningsplan godkändes av kommissionen 2009 och har sedan dess legat till grund för den nationella ålförvaltningen.

Förvaltningsplanens syfte har varit att bidra till det långsiktiga målet genom att dimensionera åtgärder så att de, om de genomförs i samma utsträckning över hela Europa, vänder beståndsutvecklingen från minskande till ökande rekrytering. För att åstadkomma detta och snabbt öka mängden utvandrande blankål från svenska vatten utformades ett kortsiktigt nationellt mål. Målet var att minska påverkan från människan så att minst 90 % av all blankål som för närvarande produceras i svenska vatten ges möjlighet att utvandra och bidra till reproduktion. Den svenska förvaltningsplanen består av fyra huvudsakliga åtgärdsområden 1) reglering av fiske, 2) reducerad turbindödlighet för utvandrande blankål, 3) stödutsättningar av blankål samt 4) kontroll och tillsyn.

Fisket

Inom ramen för Sveriges förvaltningsplan har ett omfattande arbete med reglering av svenskt fiske genomförts. Redan år 2007 infördes ett generellt förbud för fiske efter ål. Undantag avser vissa personer som bedriver yrkesmässigt fiske med stöd av särskilt ålfisketillstånd samt vid fiske i vissa inlandsvatten från vilka ålen inte kan ta sig levande till kusten på grund av nedströms kraftverk. Efter 2007 har en succesiv reglering av fisket med särskilt tillstånd genomförts och sedan 2012 har inga tillstånd för fiske efter ål beviljats på den svenska västkusten norr om 56°25' N.

Idag är fiske efter ål i svenska kustområden tillåtet endast om man beviljats särskilt tillstånd att fiska ål enligt bilaga 10 i Fiskeriverkets föreskrifter (FIFS 2004:36) om fiske i Skagerrak, Kattegatt och Östersjön. I Östersjöns delområden 23-30 får tillståndsgivet fiske bedrivas fr.o.m. den 1 maj t.o.m. den 14 september eller under en sammanhängande period av 90 dagar. Norr om område 23 och söder om 56°25' N får tillståndsgivet fiske bedrivas fr.o.m. den 1 maj t.o.m. den 14 september eller under en sammanhängande period av 60 dagar. Fisket efter ål ska genast upphöra när den sammanlagda ålfångsten i det tillståndsgivna fisket uppgår till 8 ton. I Östersjöns delområde 24-30 ska ål vars längd understiger 70 cm återutsättas och i delområde 23 samt norr om delområde 23 ska ål vars längd understiger 45 cm återutsättas. Förnyat tillstånd kan enbart beviljas de som haft och nyttjat ett tillstånd under föregående år. År 2015 tog myndigheten ett principbeslut om att inte bevilja några nya personer tillstånd att fiska ål innan det finns säkra bevis på att beståndet av ål ökar.

De regleringar som genomförts fr.o.m. 2007 och framåt har haft påtaglig effekt på såväl antalet fiskande som totala fångster av ål i svenska kustområden. Då de särskilda tillstånden endast beviljas de som tidigare

haft och nyttjat sitt tillstånd sker en kontinuerlig minskning av antalet tillstånd efterhand som fiskare upphör med sitt fiske. Genom att inte tillåta någon nyetablering och att inte bevilja några förnyade tillstånd på Västkusten har antalet tillstånd för fiske efter ål i svenska kustområden minskat med 60 % mellan 2007 och 2017, från 368 tillstånd till 147 (figur 1). Jämfört med genomsnittlig fångst av ål i svenska kustområden åren 2004-2006 (785 ton), innan det generella ålfiskeförbudet infördes, har fiskets fångster minskat med ca 80 % fram till 2017 (142 ton), (figur 2). Eftersom fisket i huvudsak bedrivs riktat efter utvandrande blankål skiljer sig fisket i tid mellan olika kustområden anpassat efter ålens vandring. Generellt sker fisket tidigare i de norra delarna av Östersjön och senare i de sydliga och sydvästra delarna av Östersjön (figur 3). Av genomsnittlig total fångst 2015-2017 (161 ton) stod fisket i Skåne län för ca 38 %, Kalmar län för ca 30 % och Blekinge län för ca 21 %. Av total fångst landades ca 60 % under perioden september till december.

Utvärdering av åtgärder

Genom att helt förbjuda ålfisket på västkusten har all direkt dödlighet orsakad av människan reducerats till så nära noll som möjligt och högsta möjliga skyddsnivå är därmed uppnådd. För Östersjön utvärderades påverkan från det svenska fisket senast år 2015. Resultat från denna utvärdering indikerar att påverkan på ålbeståndet minskar kontinuerligt efterhand som fisket minskar. Sedan 2011 uppskattas genomsnittlig påverkan från svenskt fiske på det utvandrande beståndet av blankål från Östersjön till 2 %. Baserat på dessa uppgifter bedöms påverkan från det svenska fisket i Östersjön ligga inom ramen för beståndets långsiktiga återhämtning. En förutsättning för att beståndet ska kunna återhämta sig är dock att åtgärder vidtas också inom övriga delar av ålens utbredningsområde.

Fram tills dags datum är det bara 2012 års treårsrapporter som har granskats på internationell nivå. Genom denna granskning rapporterade kommissionen utfallet av medlemsstaternas implementering av ålförordningen till rådet och parlamentet hösten 2014. I rapporten framhåller kommissionen att effekten av nationella åtgärder inte går att utvärdera mot beaktande av målet i förordningen om 40 procent blankålsutvandring. Vidare redogör kommissionen för svårigheter att uppskatta effektiviteten av individuella förvaltningsåtgärder, bl.a. eftersom nödvändig data saknas, åtgärderna förväntas ge effekt först på lång sikt samt att redovisade beräkningar är inkonsekventa. Trots utpekade brister gav kommissionen inga förslag till fortsatta åtgärder enligt artikel 9 (3) i ålförordningen. Kommissionen har inte heller återkopplat resultatet av 2015 års treårsrapport.

ICES rådgivning

Bristande rapportering och bristande kunskap om bestånd- och rekryteringsförhållanden är några av skälen till att Internationella havsforskningsrådet (ICES) sedan början av 2000-talet givit rådet att försiktighetsansatsen ska appliceras. När försiktighetsansatsen appliceras på ål, ska all mänsklig påverkan som reducerar produktion och utvandring av blankål (fritidsfiske och yrkesfiske på alla stadier, vattenkraft, pumpstationer, föroreningar m.m.) reduceras till, eller hållas, så nära noll som möjligt.

Beslut på ministerrådet den 11-13 december 2017

I samband med ministerrådet den 11-13 december 2017 om nya fiskekvoter för EU:s vatten presenterade kommissionen ett förslag som innebar förbud att fiska efter, behålla ombord, omlasta eller landa ål över 12 cm, i alla EU:s vatten. Som bakgrund till förslaget hänvisade kommissionen till ICES rådgivning. Förslaget omfattade dock inte fiske efter ål i Medelhavet eller fiske efter ål vid fritidsfiske.

Rådet tog beslut om att förbjuda fiske efter europeisk ål med en total längd på 12 cm eller mer i unionens vatten i Ices-området, inklusive Östersjön. Förbudet ska gälla under en sammanhängande period av tre månader mellan den 1 september 2018 och den 31 januari 2019. Förbudet gäller för unionsfiskefartyg och fartyg från tredjeland samt för kommersiellt fiske från land. Perioden ska fastställas av varje medlemsstat och meddelas till kommissionen senast den 1 juni 2018. Förbudsperioden omfattar där med inte fiske efter ål i inlandsvatten, fiske efter ål i Medelhavet, fiske efter ål vid fritidsfiske eller fiske efter ål med en total längd som understiger 12 cm. Åtgärder rörande fiske efter ål framgår av artikel 10 i rådets förordning (EU) 2018/120 av den 23 januari 2018 om fastställande för år 2018 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i unionens vatten och, för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten och om ändring av förordning (EU) 2017/127.

Kommissionen och rådet antog även ett gemensamt uttalande som innebär att medlemsstaterna fullt ut ska genomföra sina nationella förvaltningsplaner för ål. Om så är relevant ska förvaltningsplanerna stärkas genom att ytterligare minska de mänskliga faktorer som påverkar dödlighet under alla stadier av ålens livscykel. I de fall de nationella förvaltningsplanerna för ål inte uppfyller sina mål vad gäller fiskeridödlighet och utvandring eller om medlemsstater inte tillhandahåller tillräckliga uppgifter för att beräkna målnivåerna för fiskedödlighet och för utvandring, ska berörda medlemsstaterna genomföra åtgärder som har motsvarande verkan som de som överenskommit i förordningen om fiskemöjligheter. Därutöver ska medlemstaterna se över praxis för

utsättning av ålyngel samt vid behov förbättra kontroll av ålfiske. Medlemsstaterna ska senast den 30 september 2018 informera om vilka åtgärder de vidtar för att uppfylla åtaganden i uttalandet.

Förslag och motivering

Havs- och vattenmyndigheten föreslår att fiske efter ål inte får bedrivas under perioden från och med den 1 november 2018 till och med den 31 januari 2019. Utifrån den genomsnittliga fångsten av ål i svenskt kustfiske åren 2015-2017 (ca 158 ton) förväntas begränsningen reducera fångsten med 22 % (ca 35 ton) 2018 (figur 4). Eftersom fångsten under denna period nästan uteslutande består av blankål (98,5 %) förväntas begränsningen öka mängden utvandrande blankål från svenska kustområden med motsvarande mängd, det vill säga ca 35 ton. Under samma period härstammar över 90 % av fångsten från Öresundsregionen (ICES delområde 23) och fisket i Skåne län förväntas minska med totalt 54 %. Eftersom fisket efter ål på västkusten är förbjudet sedan 2012 förmodas den blankål som utvandrar från kustområden i Öresund ha goda möjligheter att utvandra utan att ytterligare påverkas från vare sig svenskt eller andra länders fiske.

Inför framtagandet av detta förslag har myndigheten även utvärderat den 1 september 2018 till den 30 november 2018 och den 1 oktober 2018 till den 31 december 2018 som två alternativa perioder att införa förbudet. Ett förbud för fiske efter ål under dessa månader förväntas reducera total fångst i svenska kustområden med 55 % (87,5 ton) respektive 35 % (54,5 ton) (figur 4).

ICES gav den 17 november 2017 rådet att ”när försiktighetsansatsen appliceras på ål, ska all mänsklig påverkan som reducerar produktion och utvandring av blankål (fritidsfiske och yrkesfiske på alla stadier, vattenkraft, pumpstationer, föroreningar m.m.) reduceras till, eller hållas, så nära noll som möjligt”. I rådgivning från den 8 maj 2017 gör ICES också bedömningen att åtgärder direkt riktade mot blankål sannolikt ger snabbast effekt på lekbiomassan. ICES framhåller samtidigt att både kommersiellt fiske och fritidsfiske förekommer riktat efter ål i olika livsstadier inom hela utbredningsområdet och att kommersiellt fiske i havet bara utgör en mindre del. En förutsättning för att beståndet ska kunna återhämta sig är att långsiktiga åtgärder vidtas riktade mot samtliga livsstadier inom hela ålens utbredningsområde. Enligt rapport från ICES WGEEL år 2017 var total rapporterad kommersiell fångst av blankål och gulål från hela ålens utbredningsområde 2280 ton under 2016. Därutöver rapporterades ytterligare 241 ton fångas i fritidsfisket. Under samma år var den kommersiella fångsten av glasål 57 ton motsvarande ca 171 miljoner individer. Vidare framhåller ICES att fångsterna ska betraktas som ett

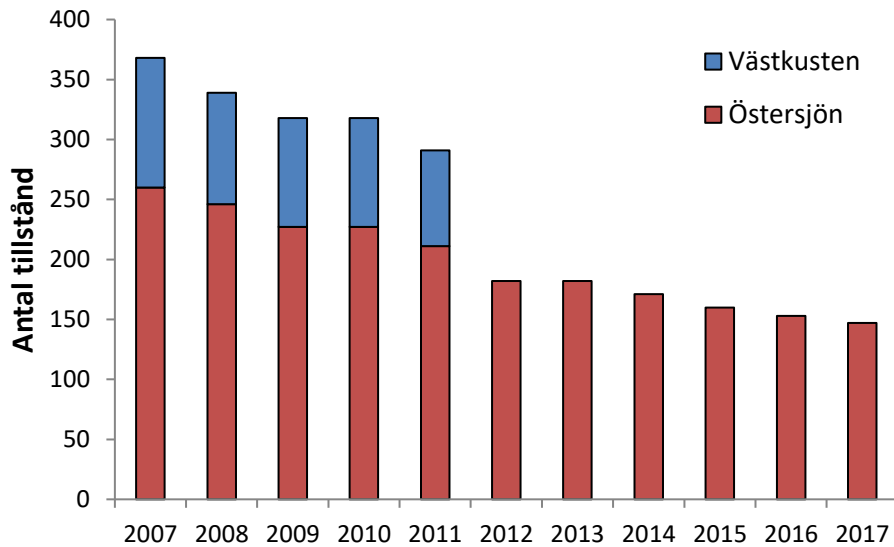
absolut minimum eftersom rapporteringen i många fall är ofullständig eller obefintlig. Generellt saknas uppgifter om fritidsfiskets fångster och idag förmodas den faktiska fångsten från fritidsfisket vara av samma storleksordning som den kommersiella fångsten.

Då den aktuella förbudsperioden omfattar fiske efter ål i havet men undantar allt fiske efter ål i Medelhavet, allt fritidsfiske efter ål och allt fiske efter ål vars längd understiger 12 cm, konstaterar myndigheten att förbudsperioden främst kommer påverka kommersiellt fiske längs de svenska och danska kusterna. Beroende på när förbudet om tre sammanhängande månader införs i Sverige förväntas fångsten i det svenska kustfisket minska med 22 % (35 ton) till 55 % (87 ton) (figur 4). Jämfört med total rapporterad fångst av ål från hela utbredningsområdet (2580 ton), som framgår av 2017 års rapport från ICES WGEEL, förväntas den svenska förbudsperioden reducera den totala fångsten med 1,4 % till 3,4 % beroende på när de tre månaderna införs. Följaktligen förväntas åtgärden ge mycket liten effekt på beståndet som helhet och dess möjlighet till långsiktig återhämtning, oavsett när de tre förbudsmånaderna införs i Sverige. Att nationellt införa förbudet om tre sammanhängande månader under tidigare del av perioden (1 september 2018 till och med 31 januari 2019) bedöms därför få konsekvenser för det svenska kustfisket som inte står i proportion till åtgärdens förväntade effekt på beståndets möjlighet till långsiktig återhämtning.

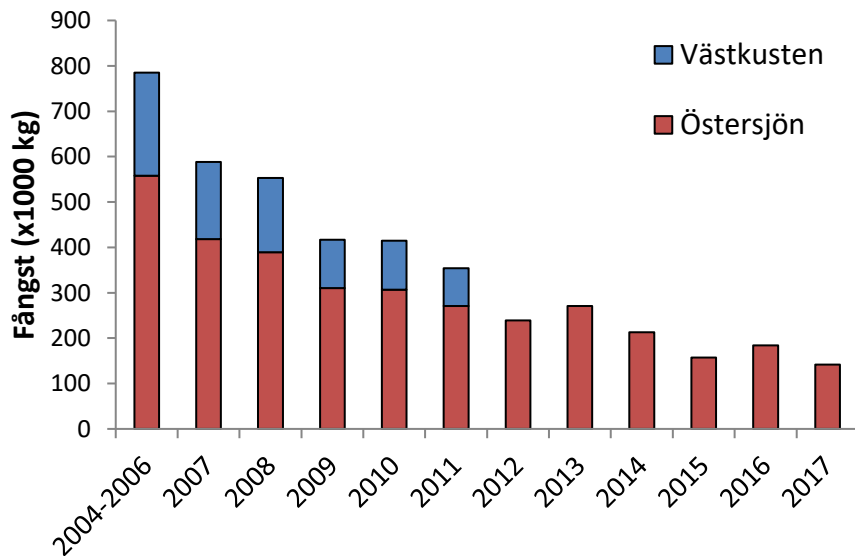
Sedan åren 2004-2006 har fångsten av ål i svenska kustområden reducerats med 80 %. År 2007 infördes ett generellt förbud mot fiske efter ål. Förbudet är endast undantaget vissa yrkesfiskare som fiskar med stöd av särskilt tillstånd. På västkusten har inga nya tillstånd för fiske efter ål beviljats sedan 2012 och mänsklig påverkan har därmed reducerats till så nära noll som möjligt. I Östersjön har 147 personer särskilt tillstånd för fiske efter ål. År 2015 uppskattades påverkan från svenskt fiske på det utvandrande beståndet av blankål från Östersjön till 2 %. Påverkan bedömdes då även ligga inom ramen för beståndets långsiktiga återhämtning förutsatt att åtgärder vidtas inom övriga delar av ålens utbredningsområde. Eftersom beståndets återhämtning tar tid och inga nya personer beviljas tillstånd för fiske efter ål förväntas antalet tillstånd såväl som påverkan från fisket minska kontinuerligt.

I enlighet med artikel 9 i ålförordningen ska Sverige rapportera en ny utvärdering av nationella åtgärder till kommissionen senast den 30 juni 2018. I utvärderingen analyseras den totala effekten av alla åtgärder som genomförs. Utöver fiskets påverkan omfattas även åtgärder för att minska påverkan från vattenkraft, utsättningar av ålyngel samt kontroll och tillsyn. Om denna utvärdering föranleder behov av ytterligare begränsningar i det

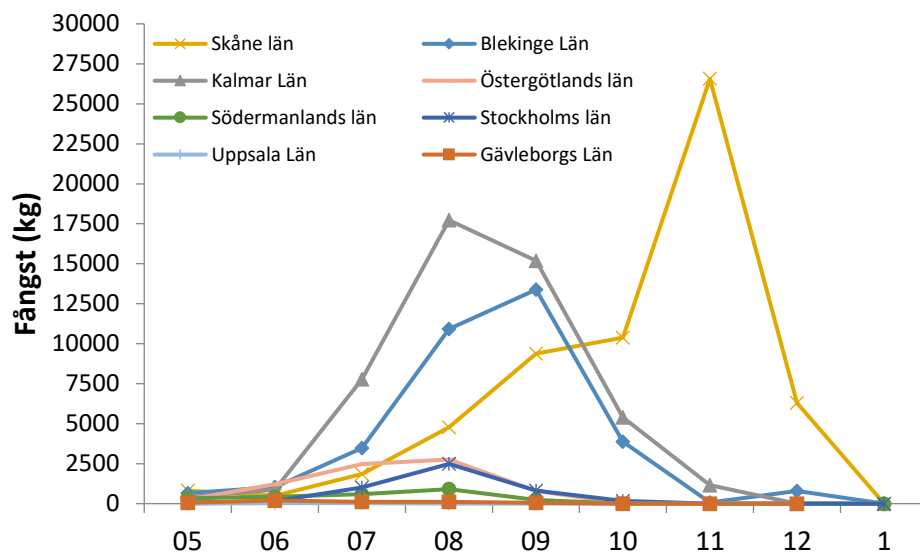
svenska fisket efter ål anser myndigheten att sådana begränsningar bör genomföras till syfte att bidra till beståndets återhämtning på lång sikt. Eventuella begränsningar bör i så fall verka över tid och i möjligaste mån samordnas med andra åtgärder inom förvaltningsområdet, såväl nationellt som internationellt. Eventuella behov av ytterligare åtgärder kommer rapporteras till kommissionen senast den 30 september 2018 i enlighet med det gemsama uttalandet som antogs under ministerrådet den 11-13 december 2017.

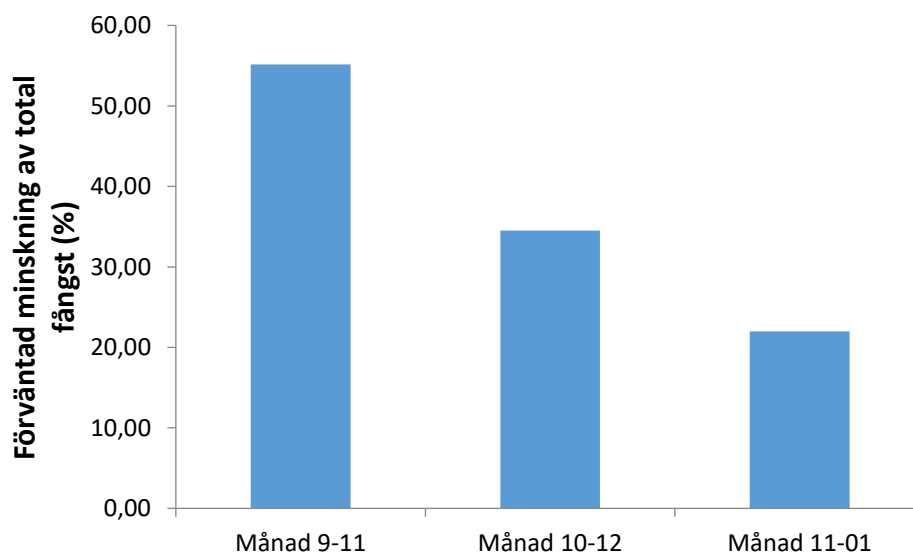
Figur 1. Antal beviljade tillstånd för fiske efter ål i svenska kustområden fördelat på år och område.

Figur 2 Fångst av ål (x1000 kg) från svenska kustområden fördelat på år och område. Fångst 2004-2006 baseras på genomsnittlig fångst av ål från kommersiellt fiske år 2004-2006 adderat med uppskattad fångst från fritidsfisket år 2006.

Figur 3. Genomsnittlig fångst av ål (kg) år 2015-2017 fördelat på län och månad.

Figur 4. Förväntad minskning av total fångst (%) i svenska kustområden beroende på vilka tre sammanhängande månader förbudet införs. Beräkningen baseras på genomsnittlig fångst av ål i svenska kustområden år 2015-2017.

Havs- och vattenmyndighetens föreslagna föreskrift/ändring/författningskommentar

Bemyndigande

2 kap. 7 § förordningen (1994:1716) om fisket, vattenbruket och fiskerinäringen

Ikraftträdande

Förslaget föreslås träda i kraft den 31 maj 2018

Bilaga 10 FIFS 2004:36, Fiske efter ål med stöd av särskilt tillstånd

<i>Nuvarande lydelse</i>	<i>Föreslagen lydelse</i>
<p>A. Gemensamma bestämmelser</p> <p>1. En befälhavare som har ett särskilt tillstånd att fiska efter ål, får beviljas ett förnyat tillstånd efter ansökan hos Havs- och vattenmyndigheten.</p> <p>2. För att erhålla förnyat ålfisketillstånd ska föregående års tillstånd ha nyttjats. Om särskilda skäl föreligger kan tillstånd medges även om detta villkor inte är uppfyllt.</p> <p>3. Ett ålfisketillstånd ska förenas med villkor om redskapstyp, antal redskap och plats för fiskets bedrivande. Tillståndet får omfatta endast de redskapstyper och de antal redskap som beviljats i tillstånd för ålfiske under åren 2009-2010. Byte av fiskeplats kan medges efter ansökan hos Havs- och vattenmyndigheten.</p> <p>4. Havs- och vattenmyndigheten kan i tillståndet föreskriva ytterligare villkor.</p> <p>5. Fångsten av ål ska i tillståndsgivet fiske rapporteras till Havs- och vattenmyndigheten enligt bestämmelserna i Fiskeriverkets föreskrifter (FIFS 2004:25) om resurstillträde och kontroll på fiskets område.</p> <p>6. Fisket efter ål ska genast upphöra när den sammanlagda ålfångsten i det tillståndsgivna fisket uppgår till 8 000 kilogram.</p> <p>B. Särskilda bestämmelser för Kattegatt</p> <p>1. I Kattegatt får tillståndsgivet fiske efter ål bedrivas med rörliga redskap fr.o.m. den 1 maj t.o.m. den 14 september. Ett ålfisketillstånd får omfatta sammanlagt högst 400 ryssjor (800 strutar) eller åltinor. Även antalet andra rörliga redskap kan begränsas i tillståndet.</p> <p>2. I Kattegatt får tillståndsgivet fiske efter ål även omfatta fasta redskap. Fiske efter ål med fasta redskap eller fasta och rörliga redskap får bedrivas under högst en sammanhängande period om 60 dagar som ska anmälas till Havs- och vattenmyndigheten enligt 8 kap. 11 § Fiskeriverkets föreskrifter (FIFS 2004:25) om resurstillträde och kontroll på fiskets område.</p> <p>3. Ett fast redskap som inte är anmält till Havs- och vattenmyndigheten som ålfångande redskap ska stå öppet eller vara försett med två cirkulära flyktöppningar med en minsta</p>	<p>A. Gemensamma bestämmelser</p> <p>1. En befälhavare som har ett särskilt tillstånd att fiska efter ål, får beviljas ett förnyat tillstånd efter ansökan hos Havs- och vattenmyndigheten.</p> <p>2. För att erhålla förnyat ålfisketillstånd ska föregående års tillstånd ha nyttjats. Om särskilda skäl föreligger kan tillstånd medges även om detta villkor inte är uppfyllt.</p> <p>3. Ett ålfisketillstånd ska förenas med villkor om redskapstyp, antal redskap och plats för fiskets bedrivande. Tillståndet får omfatta endast de redskapstyper och de antal redskap som beviljats i tillstånd för ålfiske under åren 2009-2010. Byte av fiskeplats kan medges efter ansökan hos Havs- och vattenmyndigheten.</p> <p>4. Havs- och vattenmyndigheten kan i tillståndet föreskriva ytterligare villkor.</p> <p>5. Fångsten av ål ska i tillståndsgivet fiske rapporteras till Havs- och vattenmyndigheten enligt bestämmelserna i Fiskeriverkets föreskrifter (FIFS 2004:25) om resurstillträde och kontroll på fiskets område.</p> <p>6. Fisket efter ål ska genast upphöra när den sammanlagda ålfångsten i det tillståndsgivna fisket uppgår till 8 000 kilogram.</p> <p>7. <i>Fiske efter ål får inte bedrivas under perioden från och med den 1 november 2018 till och med den 31 januari 2019.</i></p> <p>B. Särskilda bestämmelser för Kattegatt</p> <p>1. I Kattegatt får tillståndsgivet fiske efter ål bedrivas med rörliga redskap fr.o.m. den 1 maj t.o.m. den 14 september. Ett ålfisketillstånd får omfatta sammanlagt högst 400 ryssjor (800 strutar) eller åltinor. Även antalet andra rörliga redskap kan begränsas i tillståndet.</p> <p>2. I Kattegatt får tillståndsgivet fiske efter ål även omfatta fasta redskap. Fiske efter ål med fasta redskap eller fasta och rörliga redskap får bedrivas under högst en sammanhängande period om 60 dagar som ska anmälas till Havs- och vattenmyndigheten enligt 8 kap. 11 § Fiskeriverkets föreskrifter (FIFS 2004:25) om resurstillträde och kontroll på fiskets område.</p>

diameter om 75 millimeter placerade på vardera sidan av varje fiskhus.

4. Om tillståndshavaren bedriver ålfiske med flera redskap ska dessa nyttjas under samma period. Om flera tillståndshavare nyttjar samma redskap ska deras ålfiske ske under samma period, dvs. ett redskap får inte nyttjas under mer än en period.

5. Ål vars längd understiger 45 centimeter får inte behållas utan ska genast släppas ut i vattnet.

C. Särskilda bestämmelser för Östersjöns delområden 23-30

1. I Östersjön får tillståndsgivet fiske efter ål med rörliga redskap bedrivas antingen fr.o.m. den 1 maj t.o.m. den 14 september eller under en sammanhängande period om högst 90 dagar. Ett ålfisketillstånd får omfatta sammanlagt högst 400 ryssjor (800 strutar) eller åltinor. Även antalet andra rörliga redskap kan begränsas i tillståndet.

2. I Östersjön får tillståndsgivet fiske efter ål med enbart fasta redskap bedrivas under en sammanhängande period om högst 90 dagar.

3. I Östersjön får tillståndsgivet fiske efter ål med både fasta och rörliga redskap bedrivas antingen fr.o.m. den 1 maj t.o.m. den 14 september eller under en sammanhängande period om högst 90 dagar.

4. Perioden om 90 dagar ska tas ut i en följd samt anmälas till Havs- och vattenmyndigheten enligt 8 kap. 11 § Fiskeriverkets föreskrifter (FIFS 2004:25) om resurstillträde och kontroll på fiskets område.

5. Ett fast redskap som inte är anmält till Havs- och vattenmyndigheten som ålfångande redskap ska stå öppet eller vara försett med två cirkulära flyktöppningar med en minsta diameter om 60 millimeter placerade på vardera sidan av varje fiskhus.

6. Om tillståndshavaren bedriver ålfiske med flera redskap ska dessa nyttjas under samma period. Om flera tillståndshavare nyttjar samma redskap ska deras ålfiske ske under samma period, dvs. ett redskap får inte nyttjas under mer än en period.

7. I Östersjöns delområde 23 (Öresund) får inte ål vars längd understiger 45 centimeter behållas utan ska genast släppas ut i vattnet.

3. Ett fast redskap som inte är anmält till Havs- och vattenmyndigheten som ålfångande redskap ska stå öppet eller vara försett med två cirkulära flyktöppningar med en minsta diameter om 75 millimeter placerade på vardera sidan av varje fiskhus.

4. Om tillståndshavaren bedriver ålfiske med flera redskap ska dessa nyttjas under samma period. Om flera tillståndshavare nyttjar samma redskap ska deras ålfiske ske under samma period, dvs. ett redskap får inte nyttjas under mer än en period.

5. Ål vars längd understiger 45 centimeter får inte behållas utan ska genast släppas ut i vattnet.

C. Särskilda bestämmelser för Östersjöns delområden 23-30

1. I Östersjön får tillståndsgivet fiske efter ål med rörliga redskap bedrivas antingen fr.o.m. den 1 maj t.o.m. den 14 september eller under en sammanhängande period om högst 90 dagar. Ett ålfisketillstånd får omfatta sammanlagt högst 400 ryssjor (800 strutar) eller åltinor. Även antalet andra rörliga redskap kan begränsas i tillståndet.

2. I Östersjön får tillståndsgivet fiske efter ål med enbart fasta redskap bedrivas under en sammanhängande period om högst 90 dagar.

3. I Östersjön får tillståndsgivet fiske efter ål med både fasta och rörliga redskap bedrivas antingen fr.o.m. den 1 maj t.o.m. den 14 september eller under en sammanhängande period om högst 90 dagar.

4. Perioden om 90 dagar ska tas ut i en följd samt anmälas till Havs- och vattenmyndigheten enligt 8 kap. 11 § Fiskeriverkets föreskrifter (FIFS 2004:25) om resurstillträde och kontroll på fiskets område.

5. Ett fast redskap som inte är anmält till Havs- och vattenmyndigheten som ålfångande redskap ska stå öppet eller vara försett med två cirkulära flyktöppningar med en minsta diameter om 60 millimeter placerade på vardera sidan av varje fiskhus.

6. Om tillståndshavaren bedriver ålfiske med flera redskap ska dessa nyttjas under samma period. Om flera tillståndshavare nyttjar samma redskap ska deras ålfiske ske under samma period, dvs. ett redskap får inte nyttjas under mer än en period.

<p>8. I Östersjöns delområden 24-30 får inte ål vars längd understiger 70 centimeter behållas utan ska genast släppas ut i vattnet.</p>	<p>7. I Östersjöns delområde 23 (Öresund) får inte ål vars längd understiger 45 centimeter behållas utan ska genast släppas ut i vattnet.</p> <p>8. I Östersjöns delområden 24-30 får inte ål vars längd understiger 70 centimeter behållas utan ska genast släppas ut i vattnet.</p>
---	---

Bilagor:

Konsekvensutredning

Sändlista

Bilaga 1.

Myndighet
Havs- och
vattenmyndigheten

Diarienummer: 1478-18

Rubrik

Förslag till ändring av Fiskeriverkets föreskrifter (FIFS 2004:36) om fiske i Skagerrak, Kattegatt och Östersjön.

Förslaget gäller ändring av Bilaga 10 om fiske efter ål med stöd av särskilt tillstånd

A Allmänt

Beskrivning av problemet och vad man vill uppnå

Bakgrund

Beståndet av europeisk ål (*Anguilla anguilla*) har minskat kraftigt och arten är idag klassad som akut hotad av IUCN (International Union for Conservation of Nature) samt listad under Appendix II i CITES (Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora).

År 2007 antogs Rådets förordning (EG) nr 1100/2007 av den 18 september 2007 om åtgärder för återhämtning av beståndet av europeisk ål. Förordningen formulerar ett långsiktigt gemensamt mål om att minst 40 % av mängden blankål som skulle producerats i ett av människan opåverkat bestånd med stor sannolikhet ska kunna ta sig ut i havet. Förordningen ställer krav på varje enskild medlemsstat att upprätta nationella förvaltningsplaner och vidta åtgärder till syfte att nå målet om 40 % blankålsutvandring på lång sikt. Förordningens implementering har granskats vid ett tillfälle år 2012. I rapporten framhåller kommissionen att effekten av nationella åtgärder inte går att utvärdera mot beaktande av målet i förordningen om 40 procent blankålsutvandring. Vidare redogör kommissionen för svårigheter att uppskatta effektiviteten av individuella förvaltningsåtgärder, bl.a. eftersom nödvändig data saknas, åtgärderna förväntas ge effekt först på lång sikt samt att redovisade beräkningar är inkonsekventa.

Bristande rapportering och bristande förståelse för ålbeståndets rekryteringsförhållanden är också några av skälen till att Internationella havsforskningsrådet (ICES) sedan början av 2000-talet givit rådet att försiktighetsansatsen ska appliceras. När försiktighetsansatsen appliceras på ål, ska all mänsklig påverkan som reducerar produktion och utvandring

av blankål (fritidsfiske och yrkesfiske på alla stadier, vattenkraft, pumpstationer, föroreningar m.m.) reduceras till, eller hållas, så nära noll som möjligt.

Med hänvisning till ICES rådgivning la kommissionen ett förslag om ett förbud att fiska efter, behålla ombord, omlasta eller landa ål över 12 cm, i alla EU:s vatten i samband med ministerrådet den 11-13 december 2017 om nya fiskekvoter för EU:s vatten.

Rådet beslutade att förbjuda fiske efter europeisk ål med en total längd på 12 cm eller mer i unionens vatten i Ices-området, inklusive Östersjön. Förbudet ska gälla under en sammanhängande period av tre månader mellan den 1 september 2018 och den 31 januari 2019. Förbudet gäller för unionsfiskefartyg och fartyg från tredjeland samt för kommersiellt fiske från land. Perioden ska fastställas av varje medlemsstat och meddelas till kommissionen senast den 1 juni 2018. Förbudsperioden omfattar inte fiske efter ål i inlandsvatten, fiske efter ål i Medelhavet, fiske efter ål vid fritidsfiske eller fiske efter ål med en total längd som understiger 12 cm. Åtgärder rörande fiske efter ål framgår av artikel 10 i rådets förordning (EU) 2018/120 av den 23 januari 2018 om fastställande för år 2018 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i unionens vatten och, för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten och om ändring av förordning (EU) 2017/127

Vad vill HaV uppnå

Genom förslaget om att fiske efter ål inte får bedrivas under perioden från och med den 1 november 2018 till och med den 31 januari 2019 verkställer HaV artikel 10 i rådets förordning (EU) 2018/120 av den 23 januari 2018 om fastställande för år 2018 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i unionens vatten och, för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten och om ändring av förordning (EU) 2017/127.

Beskrivning av alternativa lösningar för det man vill uppnå och vilka effekterna blir om någon reglering inte kommer till stånd

Att inte införa ett förbud för fiske efter ål i svenska kustområden under tre sammanhängande månader mellan den 1 september 2018 och den 31 januari 2019 skulle strida mot artikel 10 i rådets förordning (EU) 2018/120 av den 23 januari 2018 om fastställande för år 2018 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i unionens vatten och, för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten och om ändring av förordning (EU) 2017/127.

Medlemstaterna får själva avgöra när under perioden de tre sammanhängande månaderna ska infalla. Myndigheten föreslår att förbud för fiske efter ål ska gälla från och med den 1 november 2018 till och med den 31 januari 2019. Inför framtagandet av detta förslag har myndigheten även utvärderat den 1 september till den 30 november och den 1 oktober till den 31 december som två alternativa perioder att införa förbudet.

Uppgifter om vilka som berörs av regleringen

Förslaget berör yrkesfiske efter ål i havet med stöd av särskilt tillstånd. Under 2017 beviljades 147 yrkesfiskare tillstånd för fiske efter ål i havet. Mot bakgrund av genomsnittlig fångst av ål i svenska kustområden år 2015-2017 (ca 158 ton) förväntas förslaget reducera den totala fångsten med 22 % (ca 35 ton) under 2018. Under föreslagen period landades 94 % av fångsten i Skåne län varav mer än 90 % i Öresundsregionen (ICES delområde 23). Den totala fångsten för fisket i Skåne län förväntas minska med 54 % under 2018. Av de tillståndshavare som rapporterade fångst av ål under 2017 och där med nyttjade sina tillstånd bedöms 31 yrkesfiskare påverkas av förslaget i någon omfattning. Under perioden landade nio yrkesfiskare 50-100 % av sin totala fångst och för dessa bedöms påverkan bli omfattande. Under föreslagen period är den genomsnittliga fångsten för dessa personer 3,6 ton/yrkesfiskare. För ytterligare sex yrkesfiskare bedöms påverkan bli måttlig. Genomsnittlig fångst för dessa yrkesfiskare under föreslagen period är 0,25 ton/yrkesfiskare.

Uppgifter om vilka kostnadsmissiga och andra konsekvenser regleringen medför och en jämförelse av konsekvenserna för de övervägda regleringsalternativen

Förslaget bedöms innebära omfattande begränsningar för nio yrkesfiskare vars genomsnittliga fångst under perioden är 3,6 ton. För ytterligare sex yrkesfiskare bedöms förslaget innebära begränsningar i måttlig omfattning. Genomsnittlig fångst för dessa personer är under perioden 0,25 ton. Ålen är en art som betingar ett högt pris ut i första handelsled (ca 90 kr/kg) och det

ekonomiska bortfallet till följd av förlorad fångst bedöms bli betydande för de yrkesfiskare som påverkas av förslaget i större omfattning. Eftersom fisket i huvudsak sker riktat efter utvandrande blankål sker fisket under den tid på året då ålen vandrar. Möjligheten att kompensera för förlorad fångst genom att styra om fisket till andra tider på året bedöms därför vara begränsad. Om så sker kommer det sannolikt resultera i ett ökat fiske riktat efter uppväxande gulål. Ett möjligt scenario är även att vissa av de personer som påverkas av förslaget helt upphör med sitt fiske. Förslagets faktiska effekt på mängden fångad ål kommer då bli större än vad som beskrivs som förväntad effekt i ovan delar.

Inför framtagandet av detta förslag har myndigheten även utvärderat den 1 september till den 30 november och den 1 oktober till den 31 december som två alternativa perioder att införa förbudet. Ett förbud för fiske efter ål under dessa månader förväntas reducera total fångst i svenska kustområden med 55 % (87,5 ton) respektive 35 % (54,5 ton). Ett förbud för fiske efter ål den 1 september till den 30 november skulle innebära ett ekonomiskt bortfall för 121 personer varav betydande ekonomiskt bortfall för 45 personer. Ett förbud för fiske efter ål den 1 oktober till den 31 december skulle innebära ett ekonomiskt bortfall för 74 personer varav betydande ekonomiskt bortfall för 12 personer. Att införa förbudet under dessa två perioder skulle sannolikt leda till att fler personer helt väljer att upphöra med sitt fiske.

Bedömning av om regleringen överensstämmer med eller går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen

Regleringen överensstämmer med artikel 10 i rådets förordning (EU) 2018/120 av den 23 januari 2018 om fastställande för år 2018 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i unionens vatten och, för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten och om ändring av förordning (EU) 2017/127.

Bedömning av om särskilda hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande och om det finns behov av speciella informationsinsatser

Information kommer att gå ut till yrkesfisket innan bestämmelserna träder i kraft och föreskrifterna kommer att kungöras i vanlig ordning.

B Företag

Med företag avses här en juridisk eller en fysisk person som bedriver näringsverksamhet, det vill säga försäljning av varor och/eller tjänster

yrkesmässigt och självständigt. Att yrkesmässigt bedriva näringsverksamhet bör tolkas brett.

Markera med x

- () Regleringen bedöms inte få effekter av betydelse för företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt. Konsekvensutredningen innehåller därför inte någon beskrivning av punkterna i avsnitt B.
- (X) Regleringen bedöms få effekter av betydelse för företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt. Konsekvensutredningen innehåller därför en beskrivning av punkterna i avsnitt B.

Beskrivning av antalet företag som berörs, vilka branscher företagen är verksamma i samt storleken på företagen

Regleringen bedöms påverka 31 yrkesfiskare varav nio yrkesfiskare omfattande och sex yrkesfiskare i måttlig omfattning.

Beskrivning av vilken tidsåtgång regleringen kan föra med sig för företagen och vad regleringen innebär för företagens administrativa kostnader.

Regleringen bedöms inte påverka företagens tidsåtgång eller administrativa kostnader i större omfattning.

Beskrivning av vilka andra kostnader den föreslagna regleringen medför för företagen och vilka förändringar i verksamheten som företagen kan behöva vidta till följd av den föreslagna regleringen

Förslaget kan innebära att de företag som tappar delar av sin lönsamhet tvingas styra om sitt fiske till andra tider på året eller till fiske efter andra arter. I de fall påverkan är omfattande kan regleringen medföra att företagen helt tvingas upphöra med sitt fiske.

Beskrivning av i vilken utsträckning regleringen kan komma att påverka konkurrensförhållandena för företagen

Förslaget förväntas påverka konkurrensförhållandena avsevärt för nio yrkesfiskare. Bedömt utifrån statistik under åren 2015-2017, så fångas från och med den 1 november till och med den 31 januari mer än 90 % av total fångst i Öresund (delområde 23). Det är därför också främst företagare som fiskar i detta område som missgynnas av förslaget.

Beskrivning av hur regleringen i andra avseenden kan komma att påverka företagen

Eftersom rådsbeslutet är ettårigt så meddelas förslaget om verkställande genom nationell föreskrift med mycket kort framförhållning, vilket också försvårar för företagen att planera sin verksamhet. Svårigheter att planera sin verksamhet bidrar till större osäkerhet vilket kan påverka lönsamhet och investeringsvilja på kort och lång sikt.

Beskrivning av om särskilda hänsyn behöver tas till små företag vid reglernas utformning

Förslaget innebär att tre sammanhängande månader förläggs under den tid då minst antal företag påverkas. Att införa förbudet om tre sammanhängande månader under tidigare del av perioden (september 2018 till och med december 2019) skulle få mer omfattande konsekvenser och missgynna ett större antal företag. Dessa konsekvenser har inte bedömts som proportionerliga i förhållande till åtgärdens förväntade effekt på ålbeståndets möjlighet till långsiktiga återhämtning.

C Samråd

Beskrivning av ett eventuellt tidigt samråd

Den nu föreslagna regleringen överensstämmer med artikel 10 i rådets förordning (EU) 2018/120 av den 23 januari 2018 om fastställande för år 2018 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i unionens vatten och, för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten och om ändring av förordning (EU) 2017/127. Vid framtagande av förslaget har myndigheten beaktat synpunkter som inkommit från olika intressenter via skrivelser, mejl och telefon.

D Kontaktperson

Ange vem som kan kontaktas vid eventuella frågor

För eventuella frågor kontakta:
 Jens Persson, tel 010 698 62 44, Enheten för fiskereglering
 Martin Karlsson, tel 010 698 62 42, Enheten för fiskereglering

Dnr 1478-2018

Bilaga 2

Sändlista

Jordbruksverket

Kustbevakningen

Länsstyrelsen i Skåne län

Länsstyrelsen i Blekinge län

Länsstyrelsen i Kalmar län

Länsstyrelsen i Östergötlands län

Länsstyrelsen i Södermanlands län

Länsstyrelsen i Stockholms län

Länsstyrelsen i Uppsala län

Länsstyrelsen i Gävleborgs län

Naturvårdsverket

Regelrådet

Svenska Naturskyddsföreningen

Svenska Insjöfiskarens Centralförbund

Sveriges Fiskares Producentorganisation

Sveriges Fiskevattenägareförbund

Världsnaturfonden